

1 DE MAIG

COMPROMÍS DE SOLIDARITAT

Un any més commemorem el Dia de la Classe Treballadora, la jornada en què dones i homes recordem els milers de companys i companyes que arreu del món han estat i són perseguits, empresonats i assassinats per defensar els drets laborals, la llibertat, la justícia i la solidaritat.

És una jornada de commemoració, però també de reivindicació i lluita, perquè cada dia augmenta la bretxa que separa els qui posseeixen els mitjans de producció i el poder financer dels qui no tenim altra força que el nostre treball.

La distribució de la riquesa a escala mundial és injusta. La lluita dels poderosos per a acaparar recursos en detriment de les societats més pobres és feroç. Els drets humans es conculquen amb menys escrúpols i els conflictes armats, hui com ahir, serveixen per a consolidar posicions de poder mentre les dones i els homes del poble en pateixen les conseqüències.

La prevalença dels poders econòmics globals sobre els drets democràtics és més gran. S'ha consolidat un capitalisme internacional que permet la lliure circulació de capitals, però que restringeix la mobilitat de les persones, i s'ha creat una mena d'ordre mundial en el qual les treballadores i els treballadors competim per un mercat de treball restringit i dirigit per un poder econòmic difícil d'identificar que, ben sovint, fa servir els governs com a instruments de dominació i repressió.

En aquest context, la nostra lluita, tot i ser local, forma part d'un procés d'alliberament que va començar fa molt de temps; un procés que hem d'alimentar i estendre per a recórrer el camí cap a un altre món possible i necessari. La realitat descrita es manifesta també en el nostre entorn immediat, perquè la suposada bondat de les xifres macroeconòmiques no oculta la carestia que angoixa milions de treballadores i treballadors.

La privatització i el desmantellament del sector públic en benefici d'interessos privats deixa la ciutadania indefensa respecte a les operacions especulatives que posen en perill serveis tan bàsics com el proveïment d'energia o la xarxa de transports. Però la deriva privatitzadora amenaça seriosament l'educació i la sanitat. Ens acostem a un model social en què la pobresa condueix a l'exclusió i només s'accedeix al servei públic si proporciona beneficis i és rendible i eficient, segons els termes del sistema capitalista.

La generalització de pràctiques especulatives, com la subcontractació

d'empreses, la externalització de producció i serveis o la precarietat laboral, en el seu sentit més ampli, suposen la consolidació d'un mercat laboral marcat per la inseguretat i la inestabilitat i en què els primers damnificats són les dones, els joves i les persones immigrants. Convé recordar que aquestes últimes, a més, són injustament criminalitzades des de determinats sectors.

La lluita per la creació de llocs de treball estables, saludables i ben retribuïts, i l'eliminació de la discriminació salarial que afecta les dones enfront dels homes són bàsiques en la nostra lluita reivindicativa. Només així serà possible una societat sòlida i democràtica. Tot just ara, quan ens anuncien temps de crisi, els qui s'han beneficiat tota la seua vida de l'esforç dels qui treballem dia a dia per fer front al pagament de la hipoteca o el lloguer, els exigim la seua responsabilitat en la gestació de la crisi.

No és hora de competir entre les treballadores i els treballadors per les deixalles. Al contrari, exigim solidàriament un esforç que comprega tots els sectors de la societat, i no solament la classe treballadora.

A les administracions de l'Estat els correspon garantir els drets bàsics de la ciutadania i desplegar una política de suport a les classes més desfavorides, augmentar la inversió pública, millorar les cobertures de protecció, promoure reemplaçaments generacionals i, en definitiva, fer realitat els drets socials reconeguts en la Constitució.

En aquest Primer de Maig recordem especialment les dones assassinades per la violència masclista, fruit d'una estructura social injusta que castiga la rebel·lia, l'afany d'alliberament i la voluntat transformadora.

La jornada de l'1 de Maig és una commemoració, un dia de lluita i també de festa solidària de les treballadores i els treballadors. Totes i tots ens reconeixem com a classe i exigim un ordre social més just, lliure i solidari.

Visca el Primer de Maig!

